

til Ændring af Hjemsted som til Ændring af Navn. Ikke blot kan Identitetsbevist værfelliggøres, naar der paa det ny Hjemsted findes et Fartøj med samme Navn, som f. Eks. „De tre Brødre“, og muligvis af lignende Bestaaffenhed; men det vil ogsaa kunne være mere ubevent for Panthaveren, naar han bør paa det tidligere Hjemsted, at føre Tilfyn med Pantet. Valget af Hjemstedet kan derfor netop have været en medbestemmende Grund for ham til at yde Saanet, og derfor bør i saa Fald en Forandring af det heller ikke kunne ske uden hans Minde. Er derimod Valget af Hjemstedet en for ham ligegyldig Kendsgerning, kan det ogsaa forudsættes, at han heller ikke vil nægte sit Minde til Ændringen. Og under alle Omstændigheder tør det ogsaa i dette Tilfælde forudsættes, at Panthaveren, hvis Loven ikke hjemler ham den anførte Ret, i Pantebrevet vil betinge sig den, saa at Ejeren ikke vil være bedre faren, selv om Bestemmelsen ikke fandtes i Forslaget.

Om Maaden, paa hvilken Overførelsen, efter at være bevilget, bliver at iværksætte, kunne vi formentlig nøjes med at henvise til selve Paragraffens Forrifter.

Til § 37.

Medens de foregaaende Paragraffer give Regler om Ændringer, som kun kunne iværksættes ved Registreringen for at faa Retshylighed, handler denne Paragraf om faktiske Ændringer ved Skibet selv. Dem staar det til enhver Tid Ejeren frit for at iværksætte; men for at der saa ikke skal fremkomme Uoverensstemmelser mellem Registreringens Indhold og Skibets Bestaaffenhed, der kunne blive skæbnevngre for Ejeren, naar det f. Eks. i Krigstilfælde gælder om at bevise Skibets Identitet, og af samme Grund kunne blive til Ulempe for Panthaverne, naar de ville søge Fyldestgørelse i Pantet, har Lovforslaget her paalagt de samme Personer, hvem Anmeldelse til Registrering paa hviler, en bestemt Forpligtelse til ogsaa at anmeldte Ændringer. En sliq Forpligtelse er ogsaa paalagt i den gældende Lov 13. Marts 1867 § 18, som sætter en Frist af 4 Uger, inden hvilken den skal være opfyldt, hvilken Frist Lovforslaget imidlertid har indskrænket til 8 Dage efter Ændringens Indførelse.

Da denne Forfortelse af det i Loven 1867 § 18 fastsatte længere Tidsrum oftere genkommer i det følgende, skal Kommissionen til Begrundelse deraf bemærke, at ifølge Samvæmsforholdenes Udvikling 8 Dage ere tilstrækkelige til, at Anmeldelsen kan iværksættes i dem, og der ses da heller ingen Grund til at forlænge Fristen. Naar man nemlig vilde gøre gældende, at der skal gives vedkommende fornøden Tid til at huske paa Pligten til at anmeldte, kan man vistnok med god Foje indvende herimod, at Udsigten til at kunne glemme den forøges, jo længere Begivenheden, hvorom der er Tale, kommer til at ligge tilbage i Tiden. Og hertil kommer endnu, den Betragtning, at Indførelse af Registreringens privatretlige Betydning maa afføde den Virkning, at der fra alle Sider bør anvendes den yderste Omhu for at holde Registret i den bedst mulige Orden, og at det derfor ogsaa hurtigst muligt bør føres à jour.

Lov 13. Marts 1867 § 18 paabyder ikke udtrykkelig, at Ændringerne i alle Tilfælde skulle indføres i Registret, men siger kun, at Registreringskontoret efter Omstændighederne skal foranledige en Omregistrering, hvorved den vistnok har tænkt paa Indretningen af en ny Registerfide for Skibet, medens, hvor dette ikke sker, Indføjningen af Ændringerne paa samme Side maa være underforstaaet. Lovforslaget nøjes med at bestemme Registreringskontoret og derefter Bureauets egen Virksomhed i Henseende til Ændringernes Anmeldelse i Dighed med Virksomheden ved Anmeldelse til Registrering.

I alle Tilfælde blive derefter Ændringerne at tilføre Skibsregistret. Om det skal ske paa den samme Side, eller om Skibet i den Anledning skal have en ny Registerfide, er ikke udtrykkelig sagt, men overladt til Bureauets Skøn. I Reglen vil det sidste vel blive Tilfældet; men Ændringerne kunne jo dog være saa lidet sigende, at det af Hensyn dertil næppe vilde være rigtigt i alle Tilfælde at paabyde en ny Sides Indretning.

Oftere vil det f. Eks. i Anledning af stedfundne Havarier og Udbedringer i Nødhavni kunne hælde, at Forandringer ved Skibet ere foretagne i Udlandet. Her gaar det da af de ovenanførte offentlige Grunde ikke an uden særlig Legitimation at lade Skipperen sejle med et usforandret og derfor unøjagtigt Certifikat. Lov 13. Marts 1867 § 18, jfr § 13, paabyder derfor ogsaa, at Skipperen, i Tilfælde af Skibets Ombygning i Udlandet, af den nærmeste danske Konsul kan forlange udstedt et Brev, hvorved han bemyndiges til fortsat Brug af Certifikatet, hvorefter Konsulen har at gøre Indberetning desangaaende. Nærværende Paragraf har hert gjort den Ændring, at det bestemt udtales, at Skipperen, hvis der i Udlandet sker Ændringer i Skibets Bestaaffenhed, skal gøre Anmeldelse derom til den nærmeste danske Konsul, som har at undersøge Rigtigheden